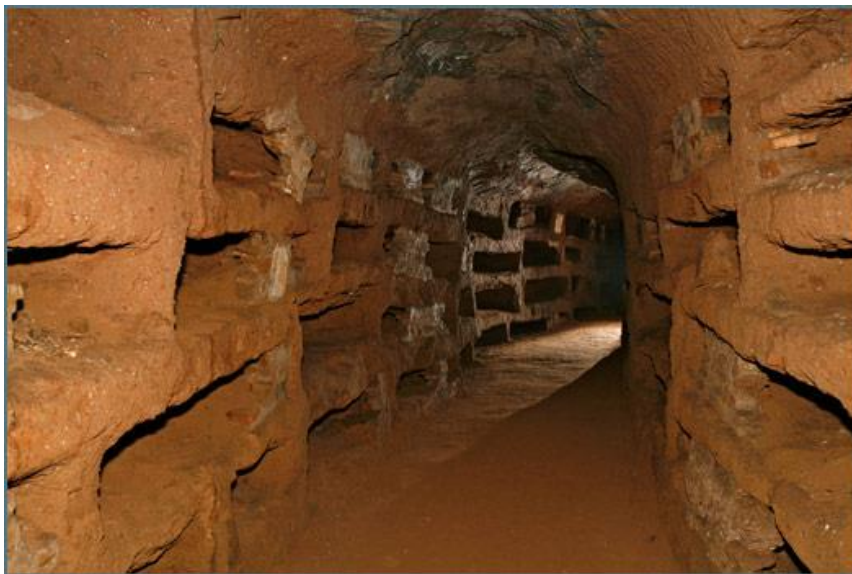

Vainot ja kirkon muodostuminen

Kristittyjen vainojaksot alkoivat 60-luvulla ja kesti 600-luvun alkuun saakka. Vainot kohdistuivat suoraan henkilö kohtaisesti tai heidän instituutioihinsa tai pyrkimyksiinsä harjoittaa uskontoaan. Vainojaksot vuorottelivat rauhallisten jaksojen kanssa. Vainot olivat aluksi pieniä, mutta sitten ne laajenivat ajan kuluessa.

Ensimmäiset kristittyihin kohdistuneet vainot tapahtuivat Jerusalemissa. Kristittyjä vainottiin heidän oletetusta vihasta yhteiskuntaan kohtaan. Kristittyjä ei saanut etsiä, eikä nimettömiä ilmiantoja hyväksytty, mutta kristityksi tunnustautuneet ihmiset tuomittiin kuolemaan. Valtion vainotoimena ei ollut tarkoitus tappaa kristittyjä, vaan saada heidät luopumaan uskostaan, mutta se ei ollut kovin helppoa, sillä roomalaiset käyttivät erilaisia keinoja kristittyjen nujertamiseen.

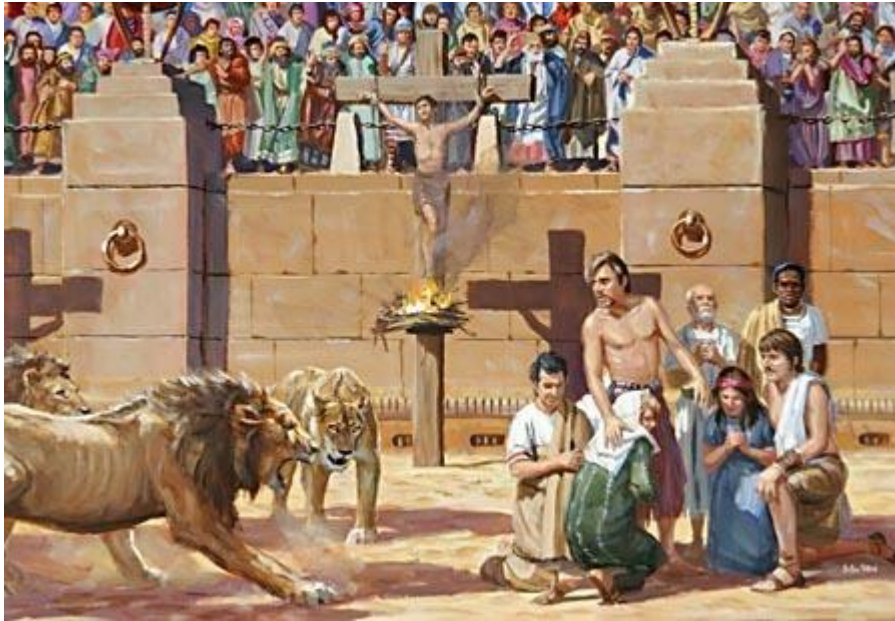

Katakombi

Roomassa

Keinoja olivat mm. vankeus, kidutus, omaisuuden takavarikointi, karkotus, antaminen petojen raadeltavaksi, teloitus ja uhreja käytettiin hyväksi esim. pakkotyöllä kaivoksissa. Myös valtiovalta kielsi jumalanpalvelukset, tuhosi kirkkoja ja kristillisiä kirjoja, sekä kirkon johtohenkilöitä tapettiin. Kristityt menivät vainojen aikaan piiloon

katakombeihin. Ne olivat maanalaisia hautakäytäviä, jotka olivat myös vainottujen kokoontumispaikkoja.

Kristittyjen

tuhoamista

Pitkään kestäneet vainotoimet eivät saaneet kristinuskoa häviämään. Päinvastoin, vainot tuotti kristittyjen yhteenkuuluvaisuuden tunnetta. **Luopio** oli nimitys uskonsa kieltäneelle. Mutta monet myös kuolivat uskonsa puolesta, ja näitä uskonsa uhreja kutsuttiin nimellä **marttyyri**. Marttyyrit olivat kunnioitettuja kristittyjä vahvan uskonsa takia. Arviolta 3000 henkilöä sai surmansa Rooman valtakunnan vainoissa. Kristillinen Open Doors -järjestö esittää marttyyrikuolemille arvion 1 200 vuodessa.

Vuonna 313 vainot alkoivat vähentymään, kun keisari Konstantinus teki suuren kääntein; hän teki kristinuskosta sallitun. Kristityt saivat uskonvapauden ja kristinuskosta tehtiin virallisesti sallitun uskonnon. Kristinuskosta oli jo levinnyt niin pitkälle, että hän katsoi paremmaksi ja viisaammaksi olla tuhlaamatta enää valtion varoja kristinuskon kukistamiseen. Konstantinus alkoi suosimaan uutta uskontoa. Hän alkoi edistämään kirkon ja kristinuskon asemaa. Hän mm. pystytti

kirkkoja ja antoi papistolle ja kirkolle verovapauden. Konstantinus ajatteli tämän suosimisen lujittavan keisarin valtaa ja yhdistämään hajanaista valtakuntaa.

Myöhemmin vuonna 380 tilannetta edisti Keisari Theodosius. Hän teki kristinuskosta virallisen valtionuskonnon ja myöhemmin kielsi muiden uskontojen harjoittamisen. Kristinuskosta tuli Rooman valtakunnan ainoa sallittu uskonto. Jotkut eivät olleet kristittyjä ja vainoajat joutuivat nyt vainotuiksi, koska tilanne oli kääntynyt päinvastoin. Jotkut kääntyivät vainoajista kristityiksi. Vainojen osat vaihtuivat.

Kristinuskon ja kirkon muodostuminen alkoi näkyä Roomassa ja eripuolilla maailmaa, missä kristinusko vähitellen sallittiin. Kirkkoon liityttiin kasteessa, joka nykyään tehdään yleensä vauvalle ja samassa rituaalissa annetaan nimi. Kirkon alkuaikoina kastettavat olivat aikuisia, sillä edeltäviä

kastettuja sukupolvia ei vielä ollut. Kristinuskon kannattajia tänä päivänä on noin 2,4 miljardia.

ML

https://fi.wikipedia.org/wiki/Kristittyjen_vainot

https://www.emanuelnyc.org/exhibits/houses/gallery/roman_slide2.html